

Dopamin żakard

Tomasz Dróżdż

Rocznik 1985. Projektant tkanin żakardowych oraz drukowanych dla branży home i fashion. Jego przemysłowe projekty tkanin i wzory tkanin drukowanych znalazły się w wielu kolekcjach krajowych marek. Wykładowca akademicki, tekstylny pasjonat. Pracę doktorską z "żakardu" obronił na Akademii Sztuk Pięknych im Władysława Strzemińskiego w Łodzi (2019). Jest absolwentem Wzornictwa Tekstyliów Politechniki Łódzkiej ze specjalizacją: Architektura Tekstyliów. Jego tkaniny żakardowe łączą holistyczne podejście do projektowania tego medium, od wzoru, splotów i struktur po obsługę krosien i programów przemysłowych.

Uczestnik i laureat wielu wystaw, konkursów w kraju i zagranicą. Między innymi: 21st Design without borders Focus on Dutch and Polish design Budapest/ ZEITGEIST Polish Design Crafting a Future w ramach Dutch Design Week/ wyróżnienie tkaniny żakardowej "Perła" w ramach konkursu Młodzi na Start by ELLE Decoration/ wystawa Pola the Exhibition of Polish Contemporary Textile Art and Batik in Jakarta/ Biennale Tkaniny Artystycznej w Poznaniu/ 13 Ogólnopolska Wystawa Tkaniny Unikatowej Centralne Muzeum Włókiennictwa/, finalista Make Me w ramach Łódź Design Festiwal/ cykl wystaw Roots of European Design Exhibition.

Tak autor pisze o swojej twórczości:

W mojej twórczości tkanina żakardowa przestaje być tylko produktem, a staje się polem badawczym. Łącząc geometryczne desenie o imponującej skali z różnorodnością surowców, testuję możliwości nowoczesnych maszyn tkackich. Moja praca to proces, w którym technologia staje się placem zabaw dla eksperymentu, a projektowanie – czystą frajdą.

Moje tkaniny to manifest dopamine design w wersji tekstylnej. Wierzę, że kolor i struktura mają moc stymulowania emocji, dlatego świadomie sięgam po odważne, nasycone zestawienia, które niosą ze sobą ładunek pozytywnej energii. To projektowanie zorientowane na radość – estetyka „maksymalizmu” spotyka się z precyzją krosna przemysłowego.

Wykorzystując potencjał wielkoformatowych raportów, badam granice żakardu. Eksperymentuję z surowcem i splotem, udowadniając, że ten sam wzór może zyskać dziesiątki różnych wcieleń: od subtelnych reliefów po złożone, trójwymiarowe struktury. To dialog między geometrią a kolorem; zaproszenie do świata, w którym jedynym ograniczeniem tkaniny jest wyobraźnia jej twórcy.

Holistyczne spojrzenie na tekstylia pozwala mi na swobodną zabawę formą. Tu technologia nie ogranicza, lecz otwiera drzwi do świata pełnego barw, optymizmu i unikalnych, haptycznych doznań.